

Pic de l'Infern. Des de Vallter 2000, Coll de la Marrana, Pas d'El Portell

23 de setembre de 2026

Assistents: Jaume Bertran, Carme Guri, Ismael Porcar, Esteve Vinyoles i Eduard Amill

Cotxe: Jaume Bertran (124 Kms)

Distància: 16,67 Kms **Ascensió:** 948 metres **Temps en moviment:** 5h24m **Altitud Màxima:** 2874 metres

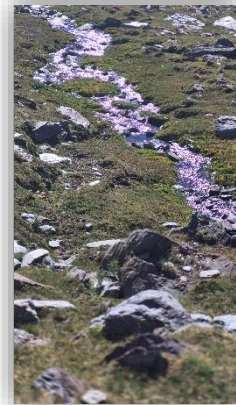
Últim dia d'estiu 2026. Ens trobem al *Pavelló Poliesportiu de Corró d'Avall* a les 6 del matí, ben d'hora. Seguim sent poca colla, tan sols som cinc. El pronòstic meteorològic diu que tindrem un dia de ple sol, però enllà on anem de ben segur que farà fresca.

Enfilem cap a la *Ronda Nord de Granollers* per prendre la C-17. És negre nit, i no hi ha trànsit. Com de costum, fem una bona tirada fins arribar al xinès de la benzinera que hi ha abans d'arribar a Ripoll, per a fer un tallat. Després ens desviem per la N-260. Passat *Sant Joan de les Abadesses*, prenem la C-38, direcció *Camprodon, Setcases*, fins l'*Estació d'Esqui de Vallter 2000*.

Amb prou feina són les vuit del matí. A la comarca del *Ripollès* fa un matí fred, tenim 5 graus de temperatura. Comencem a caminar de seguida. A les 8:15 enfilem per les vores de les mateixes pistes blaves de l'estació. Fa fred i ben decidits anem pujant. Volem entrar en calor lo abans possible. Fins que no arribem al *Coll de la Marrana*, no deixem de tressar amb afany.

A la nostra esquerra, tenim els dos *Grans de Fajol*. Passem fregant-li els peus al

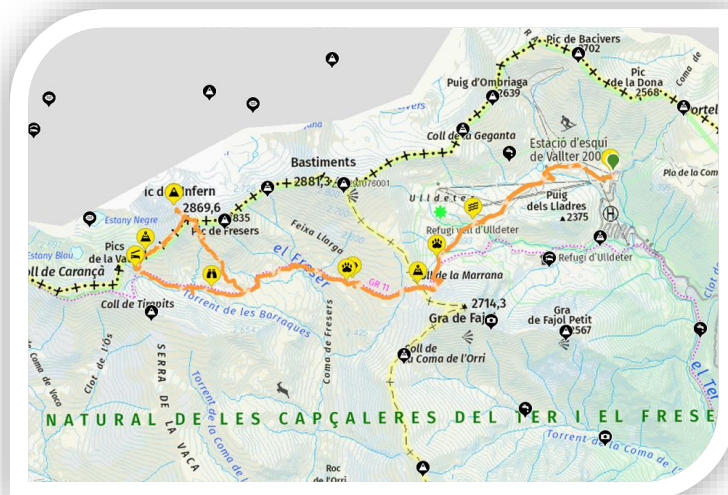
més alt dels dos, amb 2714 metres. Seguim endavant per una zona planera. Travessem el *riu Freser*. Ens passa per davant, força a la vora, un sempre encisador, ramat d'isards. Passen sense apressar-se, tafanejant-nos tímidament. Poc més triguem per trobar-nos una bassa on hi viu un grup de marmotes. Veiem el cau a la capçalera de la bassa. Som en un indret on les bèsties hi poden viure. Hi ha tranquil·litat, aigua, i prats amb herba. Anem resseguint el *Torrent de les Barraques* a l'hora què ens enfilem per el *Coll de Tirapits*, fins a la cabana del mateix nom on ens prenem

un petit descans. Restablim les forces què necessitem per a encarar el dur tram final, tot esperant a arribar a la *cirereta* del dia, el Pas del *Portell de*

l'Infern. Aquest pas és una zona que hem de travessar al 100% de concentració. No és permès ni un bri de distracció i/o errada. Alguns guardem els bastons per alliberar les dues mans. Altres combinen ma i bastons. Cadascú ho passa com pot. Personalment, vaig viure aquests moments amb molt de respecte per aquest lloc, però amb una immensa satisfacció un cop superat. Recordo què anava pensant, lo perillós de la situació en cas d'una ventada, o en un dia on el temps es gira en contra, decideixes seguir endavant, i per tant, has de passar per aquest punt, sí o sí. A continuació tan sols ens resta superar, la *Cresta dels Gorgs*, últim tram d'ascensió. Un cop a dalt, desfrutem del dolç moment dels cims. Quin país tan bonic que tenim!

Iniciem el descens per la banda de *Tirapits* afrontant un terreny complicat i amb molt desnivell. Descendim en 1,7 kms gairebé 300 metres. El primer tram el terreny és ferm, però a mida que vas baixant la superfície es torna més inestable i relliscosa. A l'alçada del *riu Freser* empallem amb el camí d'anada. És d'agrair, doncs la baixada ha estat exigent. Ara tan sols ens resta resseguir el camí per on hem vingut, el GR-11. Arribem al pàrquing de *Vallter* cap a les 15:30h, amb una temperatura de 17 graus. Avui ha estat un gran dia de muntanya. La propera setmana anirem a fer El camí dels Enginyers des de Núria. Sortirem a les sis del matí.

<https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/vallter-200-coll-la-marrana-cabana-de-tirapits-el-portell-pic-de-linfern-287422597>

Text i fotografies: Eduard Amill Serena

Track: Esteve Vinyoles